

הנמלים והסערה

עריכה ותרגום: יפה מאיר

היה הייתה פעם משפחה גדולה של נמלים שגרה בבתי עשב רבים ליד האגם. סביב האגם צמחו עצי ערבה. ילדי הנמלים שיחקו בתוך ומחוץ לעלי הערבה, ועצי הערבה הטילו צל על הבתים הקטנים.

זה היה מקום טוב לנמלים לגור בו.

יום אחד, סערה גדולה עברה בעמק ונשפה אל תוך חלונות ודלתות בתי העשב. הרוח הייתה כל כך חזקה עד שאפילו האדמה רעדה, וכל בתי הנמלים התמוטטו ונפלו לתוך סדקים באדמה.

למזלם, הנמלים האימהות ידעו כי סערה גדולה מגיעה. וממש בזמן הן הובילו את הילדים שלהן אל מחוץ לבתי העשב וכולם ירדו למטה לאגם. עצי הערבה השירו עלי סירה רבים למים, ממש ליד שפת האגם. האחד אחר השני, כל משפחות הנמלים יכלו לעלות על עלי הסירה ולצוף על המים. הנמלים האימהות

שרו לילדים שירי ערש, וכולם שכבו בשקט ובביטחון על עלי
הסירה כל הלילה.

כאשר התעוררו בבוקר למחרת הרוח והגשם פסקו, האדמה
הפסיקה לרעוד והשמש זרחה. עלי הסירה צפו חזרה לחוף
והנמלים טיפסו לאדמה. הנמלים האימהות התחילו לעבוד
ולבנות בתי עשב חדשים.

עד מהרה הכל חזר להיות כשהיה. ילדי הנמלים שיחקו בתוך
ומחוץ לעלי הערבה הנושרים, ועץ הערבה הטיל צל חדש על
בתי העשב הקטנים והחדשים.

זה היה ממש מקום טוב לנמלים לגור בו.